

VOORAFGAANDE VERKLARING INZAKE "RICHTLIJN MINISTER" T.B.V. DE
HOORZITTING ONVOLLEDIG BEANTWOORD WOB-VERZOEK.

1/3

Het lijkt mij niet correct dat de behandeling van onze klachten door het Ministerie van Veiligheid en Justitie worden behandeld.

Onze klachten richten zich tegen handelingen van dit ministerie en ik meen daarom dat dit door een onafhankelijke partij gedaan dient te worden.

Voorzover ik weet is het eerste dat bekend werd over dit document, door mij en anderen een illegale-richtlijn van een minister genoemd, een artikel in het Katholiek Dagblad.

Hieruit bleek dat drs. Poot, bekend van de Chipsholl zaak dit document aan de p.g. van de H.R. had voorgelegd met verzoek om antwoord.

Dit antwoord luidde dat het een falsificatie zou zijn.

Het was een snel antwoord van de p.g., omdat er toen van een onderzoek nog geen sprake was.

Ik meen daarom dat antwoord hooguit op een telefoontje met het ministerie en daarom uitsluitend op een meningsuiting en waardeoordeel beruste.

Drs. Poot heeft het bij dit antwoord gelaten, moegestreden na 10-tallen jaren procederen tegen dergelijke afspraken tussen het O.M. en de rechterlijke macht, waar elke poging dit bloot te leggen wordt afgestraft.

Blijkbaar is belangenbehartiging eerste prioriteit.

Aan de mening hierdoor uitgegeven mag niet getwijfeld worden, zeker niet als die door de p.g. van de H.R. wordt geponeerd.

Kritiek op de H.R. wordt niet toegestaan, ook niet door de media, wat bij eindredacties van o.a. Zembla, 1-Vandaag, Brandpunt en de Telegraaf bekend is.

Zoals een bekend programmamaker van Brandpunt ons mededeelde, ik ben er mee bekend maar de eindredactie wenst dit onderwerp absoluut niet te behandelen.

Ook in de politiek is het een ongeschreven wet geen kritiek te uiten op de rechterlijke macht.

De enigste politieke partij die Tweede-Kamervragen aan de toenmalige minister van V&J Opstelten over dit document durfde te stellen, was de S.P., dit was kort voor het aftreden van deze minister.

Deze antwoordde zonder veel uitleg dat onderzoek had uitgewezen dat het een falsificatie betrof.

Minister Opstelten was een minister die niet al te betrouwbaar is gebleken indien het onderzoeken betrof, de bonnetjesaffaire en zijn aftreden hierna zijn duidelijk genoeg.

Wij en mogelijk ook anderen hebben een telefonische mededeling ontvangen van degene die dit document vrij heeft gegeven (dit was niet op het internet gedaan zoals de p.g. van de H.R. beweerde, maar waren als fotokopie verzonden en ook zo aan de p.g. voorgelegd en dus geen op internet circulerend document.)

In deze telefonische mededeling werd ons duidelijk gemaakt dat er meerdere van dergelijke illegale richtlijnen zijn uitgegeven en dat het zeker geen falsificatie betrof.

Deze konden eveneens onder voorwaarden vrijgegeven worden.

De voorwaarde was een schriftelijke bevestiging van de minister van V&J waarin deze vrijwaring van vervolging en disciplinaire maatregelen en het achterwege laten van represailles zou geven.

Wij hebben deze voorwaarden per aangetekend schrijven aan minister Opstelten doorgegeven per aangetekend schrijven (de minister in handen) op 30.11. 2013, met de vraag of deze hieraan wilde voldoen. 2/3

Wij hebben nooit antwoord hierop ontvangen, zelfs een ontvangstbevestiging werd ons onthouden, wat in principe de vraag over de authenticiteit van deze illegale richtlijn al beantwoord.

De praktijk wijst uit dat dat de desbetreffende illegale richtlijn door het O.M. steeds wordt opgevolgd en de hierin genoemde overeenkomst met de rechterlijk macht eveneens. Erger nog, de hierin genoemde ex. art. 12 procedures worden steeds naar hetzelfde hof te Den Haag doorgeleid en naar hetzelfde college onder voorzitterschap van mr. Wabeke. Deze bleek naar onze informatie ook lid te zijn geweest van het college van procureurs-generaal, waar deze illegale richtlijn aan was gericht.

Onze conclusie is dat onze aangifte bij het O.M. tegen de uitgever van deze richtlijn, een minister en als medeplichtigen een college van het hof Den Haag, door een overeenkomst te sluiten die de scheiding der machten en hiermee de grondwet negeert, door de voormalige p.g. van de H.R. wegens belangenbescherming op valse gronden is afgewezen.

Zijn argumentatie was dat een minister alleen bij Koninklijk besluit of meerderheid van de Tweede-Kamer kan worden gedwongen af te treden, (wij hebben alleen aangifte gedaan van een strafbaar feit en niet om een aftreden gevraagd) waarom de p.g met dit argument ging schermen is ons niet duidelijk en kunnen dit alleen zien als het leggen van een rookgordijn waarachter de aangifte kon worden weggewerkt.

De p.g. diende slechts de aangifte aan de wet te toetsen, t.w.: Misdrijven door ministers, art. 355, 356 en art. 483 WvSr.

En aan art. 2 WvSr. t.w.: De Nederlandse strafwet is toepasselijk op ieder die zich in Nederland aan een strafbaar feit schuldig maakt.

Of te verklaren dat de aangifte gebaseerd zou zijn op een ministeriële richtlijn die een falsificatie zou zijn.

De p.g. van de H.R. heeft dit beiden niet gedaan.

Wij hebben geen behoefte aan verdraaide inzichten uit het WvSr. door de p.g. die wetten ontwijkt met niet ter zake doende argumenten en met hypothetische conclusies komt om strafbare handelingen af te schermen.

Het is geen doel op zich van deze illegale richtlijn om frauderende faillissementcuratoren te beschermen, het heeft geen gevolgen als deze heren voor fraude, corruptie en verduistering achter de tralies zouden verdwijnen.

De Insolad blijkt de grootste door justitie getolereerde criminele organisatie van Nederland te zijn.

Nee er is maar één reden voor deze richtlijn geweest en dat is de afspraak en ongeschreven wet dat de rechterlijke macht nooit en te nimmer ter discussie mag komen te staan.

Indien faillissementscuratoren vervolgd zouden worden zijn de desbetreffende insolventie r.c.'s en rechtbanken mede verantwoordelijk want deze houden in de praktijk geen toezicht op de door hun aangestelde curatoren en geven hiermee ongelimiteerd toestemming tot fraude en verduistering door hun curatoren, zelfs als deze bekend worden gemaakt met

frauduleus handelen van deze curatoren, ongestraft hun volgende zaak weer toegewezen krijgen.

Deze carrousel draait al jaren op deze wijze zo door en kan door goedwillende voormalige faillissementscuratoren en vele gedupeerden van Groningen tot Maastricht bevestigd worden.

Zoals de President van het hof te Den Bosch bij zijn afscheidsrede in 1999 al verklaarde:
Citaat: “Er zijn beduidend meer frauderende curatoren en insolventie rechters dan er ooit frauderende vennootschapsbestuurders zullen zijn” einde citaat.

Stichting Behoud Industrieel Erfgoed
Hendrikxstraat 106
5912 BZ Venlo

R. Kluun
mr. G. de Bie